

Leo Trotskij

Den spanska sektionens internationella förbindelser

Brev till den spanska vänsteroppositionens centralkommitté

7 mars 1932¹

På senare tid har jag från Spanien fått flera brev och dokument som ger uttryck för att det föreligger vissa missförstånd mellan de spanska kamraterna och den internationella vänsteroppositionens majoritet. Det bästa man kan göra i ett sådant fall är att i tid försöka reda ut missförstånden på ett sådant sätt att de tillfälliga och mindre missförstånden kan åtskiljas från de viktiga och principiella.

1) Kamraterna Lacroix och Nin hade en konflikt med den franske kamraten Molinier om en rent praktisk fråga. Jag var och är fortfarande av den åsikten att kamraterna Lacroix och Nin är dåligt informerade om situationen och har framfört en felaktig anklagelse mot kamrat Molinier när det gäller dessa praktiska frågor. För min del skyndade jag att reda ut detta missförstånd. Efter detta betraktade jag denna händelse som avgjord, eftersom den inte rörde några politiska eller principiella frågor. Kamraterna Lacroix's och Nins åsikter om kamrat Molinier är deras personliga angelägenheter och det finns ingen anledning att gräva ned sig i denna fråga.

2) Därför har kamrat Lacroix fel när han tror att vi har en meningsskiljaktighet med honom i fråga om kamrat Molinier. Nej, meningsskiljaktigheten (om det inte är ett missförstånd) gäller den spanska oppositionens inställning till alla frågor som debatteras i den internationella vänsteroppositionen, d.v.s. det handlar om vänsteroppositionens grundläggande principfrågor. Det är det enda som intresserar mig.

3) Erfarenheten har visat att det inom vänsteroppositionens led i olika länder finns sådana som är helt oeniga med oss. Redan exemplet Gorkin visar att det inte räcker med att bara godta vänsteroppositionens grundläggande principer. Organisationerna och revolutionärerna styrs i sitt arbete genom att tillämpa sina principer. Just därför kan mycket små händelser kasta ett klart ljus på den eller andra personen eller gruppen i den meningen att ett litet symptom ofta avslöjar en stor svaghet.

I detta sammanhang vill jag ge ett exempel. Som ni vet har det i Tyskland bildats ett vänstersocialistiskt parti, Sozialistische Arbeiterpartei [SAP – Socialistiska Arbetarpartiet].² Dess ledare erkänner den proletära diktaturen och sovjetsystemet. Urbahns, som en gång var med oss, tolkade felaktigt detta erkännande som ett bevis på detta nya partis kommunistiska karaktär. Men i partiets tidningar kallas Otto Bauer och Léon Blum, den franska imperialismens ökända legosoldater, för ”kamrater”. Man kan invända att ordet ”kamrat” är ganska betydelselöst i jämförelse med erkännandet av den proletära diktaturen och sovjetsystemet. Nåväl, det är min uppfattning att erkännandet av proletariatets diktatur och sovjetsystemet för dessa SAP-ledare bara utgör läpparnas bekännelse, medan det lilla uttrycket ”kamrat Léon Blum” fullständigt avslöjar deras verkliga känslor. I politiken är det nödvändigt att förstå hur man kan orientera sig utifrån sådana små tecken, innan det sker viktigare händelser som kan utgöra obestridliga bevis.

4) Rosmer, Naville, Gérard och andra i Frankrike, Landau i Tyskland och Overstraeten i Belgien höll med om alla vänsteroppositionens ”principer”. Men i praktiken var de inte

¹ Se även [Meddelande till den spanska vänsteroppositionens konferens](#) från samma dag.

² SAP hade bildades under en konferens med vänsteroppositionen i det tyska socialdemokratiska partiet den 4 oktober 1931

överens med någonting. Rosmer, Naville och andra motsatte sig systematiskt vänsteroppositionens idéer och alla försök som vi gjorde att närma oss partiet, den fackliga och den internationella organisationen. Därmed har de stått i vägen för vänsteroppositionens framgång.

Kampen mot dem pågick i mer än ett och ett halvt år. De har stött alla element som var oeniga med oss i olika länder, och har samtidigt byggt upp sin egen fraktion och förlamat vårt arbete. Brytningen med denna grupp, som var oenig med oss, visade sig vara oundviklig, och jag tvekade inte ett ögonblick att genomföra den trots att jag var intimt lierad med Rosmer genom en personlig vänskap som varat över femton år.

5) Är kamraterna i den spanska oppositionen bekanta med hur kampen mot Overstraeten, Urbahns, Landau, Rosmer, Naville och andra har utvecklats? Jag tänker här inte bara på ledarna i den spanska oppositionen, utan på organisationen i sin helhet. Om de spanska kamraterna fortfarande inte är insatta i denna kamp, då måste det betraktas som en stor brist. Vi kan inte skola sanna revolutionärer utan att ge de unga kommunisterna möjlighet att dagligen följa hur den bolsjevikiska politiken utarbetas, inte bara i den spanska sektionen utan även i andra delar av den internationella oppositionen. Endast på detta sätt kan man förvärva erfarenhet, bygga och stärka sin revolutionära medvetenhet. Detta är i själva verket den viktigaste uppgiften för den demokratiska partiregim som vi eftersträvar att upprätta.

6) När jag frågar om de spanska kamraterna är informerade om den ideologiska kamp som förs internationellt är jag tvungen att på nytt hänvisa till små händelser, som enligt min mening har en stor symptomatisk betydelse. Trots att Landau redan hade lämnat våra led, och Rosmer redan hade övergivit vår organisation, nämndes båda som medarbetare i er tidning (*Comunismo*). Det förvånade mig mycket. Vad skulle ni säga om den franska eller tyska oppositionens tidningar nämnde Gorkin som en av sina medarbetare? Det skulle vara en fientlig handling mot våra spanska vänner. Jag ställde denna fråga till kamrat Lacroix och fick svaret att det bara var ett missförstånd. Ni kan vara övertygade om på att jag inte för ett ögonblick tänkt överdriva betydelsen av detta fel. Men jag drog slutsatsen att våra spanska vänner fortfarande inte ägnar den internationella oppositionens liv tillräckligt med uppmärksamhet. Otvivelaktigt håller ni med om att precis som socialismen inte kan byggas i ett land, kan inte heller en marxistisk politik utövas i ett enda land.

7) När det gäller detta har det framkommit nya uppgifter som ger mig anledning att befara att frågan är allvarligare än jag ursprungligen trodde. Det visade sig särskilt tydligt beträffande inrättandet av det Internationella sekretariatet. Denna fråga uppkom inte igår. Den har en lång historia. Om detta finns otaliga dokument, framför allt skrivna av mig själv. Jag känner mig än en gång tvingad att fråga om dessa texter är kända för de spanska kamraterna? Är de översatta till spanska?

Det är sant att jag har träffat några kamrater i vänsteroppositionens led som talar om den inre ideologiska kampen i nedsättande ordalag, och karakteriserar den som "spetsfundigheter, intriger". Dessa kamrater har inte tillgodogjort sig undervisningen i Marx' och Lenins skola. För att förbereda oss för de stora striderna måste vi lära oss att vara ihärdiga och kompromisslösa när det gäller alla principfrågor, även när de är av mindre betydelse. Det är oftast så att de kamrater som betecknar kampen om principer för "intriger" är just de som ådagalägger talanger för riktiga intriger när någon trampar på deras liktornar. Brist på intresse för principfrågor och en överdriven känslighet när det gäller personfrågor kännetecknar många av dem som hamnade i vänsteroppositionen av misstag.

8) En av dessa personer som kommit med av misstag är utan tvekan kamrat Mill. På grund av avsaknaden av rysktalande kamrater i andra länder, tvingades den ryska oppositionen att välja

den föga kände kamrat Mill till sin officiella representant i Internationella sekretariatet.³ Kamrat Mill accepterade denna post. Jag var i ständig korrespondens med kamrat Mill. Jag skulle kunna sammanställa en stor bok av mina brev till honom. Alla kamrat Mills svar har visat mig att han inte bara saknar den mest elementära revolutionära skolning och förståelse av innebörden och vikten av organisationen, utan också att han inte vill och inte kan lära sig den kommunistiska politikens ABC. Mill upprepar mycket lättvindigt allmänna fraser om socialism i ett land, men när en bestämd politisk linje måste försvaras ändrar han sin ståndpunkt under inflytande av någon slags dunkel sinnesstämning. Under flera månader deltog kamrat Mill i kampen mot Landau och Naville, och deras ledare, Rosmer. Man måste anta att Mill förstod innebörden av denna kamp, vilket ledde till en brytning med en hel rad grupper och personer. Men det förhindrade inte alls Mill från att i en skrivelse till Rosmer föreslå ett block mot ledarna i det franska förbundet och mot den ryska oppositionen. Om vi ska ta detta sätt att agera på allvar, då kan det karakteriseras som *förräderi*. En person som är kapabel till sådana politiska kullerbyttor förtjänar inte att bli betraktad som en revolutionär. Är ni överens om detta kamrater, eller inte?

9) För att spara tid förde jag korrespondensen med Internationella sekretariatet på ryska genom kamrat Mill. Kamrat Mill dolde systematiskt för sekretariatet de av mina brev som innehöll förslag, synpunkter och kritik som inte tilltalade honom, samtidigt som han utnyttjade isolerade delar av mina brev ryckta ur sitt sammanhang mot sekretariatet, som på så sätt systematiskt fördes bakom ljuset.

10) Den ryska oppositionen bröt med Mill. Den franska fördömde honom starkt. Den tyska oppositionen ansåg att hans sätt att agera var oacceptabelt. Den belgiska oppositionen fördömde Mill, och den italienska oppositionen, via kamrat Souvo som är IS-medlem, fördömde blocket mellan kamrat Mill och Rosmer. Är dessa fakta kända för den spanska oppositionens medlemmar eller är de det inte? Jag hoppas att de är det. I så fall, hur kan man förklara det faktum att den spanska vänsteroppositionens centralkommitté har föreslagit Mill som sin representant i Internationella sekretariatet? En åtgärd av detta slag får karaktären av en fientlig politisk demonstration mot de ryska, franska, belgiska och andra nationella sektionerna, vars beslut när det gäller detta sannolikt inte kommer att dröja. Det är klart att om ni har några allvarliga meningsskiljaktigheter med oss, har ni inte bara har rätt utan skyldighet att uttrycka dem både i ord och med gärningar. I detta fall måste ni uttrycka er klart och öppet.

11) Ert stöd till kamrat Mill verkar oförklarligt även av följande skäl: Kamrat Mill skrev två brev från Spanien där han buntade ihop vänster- och höger-oppositionen i samma fack och ledde på detta sätt hela vänsteroppositionen vilse. Det är svårt att tänka sig en mer skandalös förvirring, särskilt när den kommer från en ständig sekreterare. När jag protesterade mot hans brev, svarade kamrat Mill att han hade blivit vilseledd av kamrat Nin. Är det inte uppenbart att Mill därmed bara underströk sin fullständiga oförmåga att själv bedöma elementära politiska frågor? Jag har föreslagit att gemensamt utarbeta ett internationellt manifest om den spanska revolutionen. Trots mina upprepade krav, lyfte kamrat Mill inte ett finger i denna viktiga fråga, eftersom hela hans uppmärksamhet var upptagen av fraktionsstriden och av manövrer bakom kulisserna riktade mot oppositionens viktigaste sektioner. Detta är fakta. Hur kan man då förklara det faktum att ni så demonstrativt har uttryckt er brist på förtroende för de franska, ryska, tyska, belgiska och de övriga sektionerna i vänsteroppositionen? För att göra detta måste ni antagligen ha allvarliga principiella skäl. *Våra* principiella överväganden

---

³ Mill, som egentligen hette Pavel Okun, var född i Ukraina och hade utvandrat till Palestina. Sedan flyttade han till Frankrike där han var aktiv i "judiska gruppen" i franska kommunistpartiet. Anslöt sig till vänsteroppositionen men intrigerade och avslöjades hösten 1932 som sovjetisk agent när han försökte stjäla dokument för att ta med sig till Sovjet. Han återvände till Sovjet där spåren efter honom försvann (förmodligen likviderades han 1937).

har jag förklarat ovan, och det är inte för första gången. Nu inväntar jag med största intresse och uppmärksamhet *era* principiella överväganden.

12) Jag ska bara nämna ännu en episod. Ni har röstat emot att företrädaren för den ryska oppositionen, kamrat Markin⁴, ska ingå i det Internationella sekretariatet med anledning av att han tillhör Molinier-Frank-fraktionen, samma som jag. Vi arbetar i fullständig solidaritet med honom. Vilken grundval har ni då för att försöka beröva den ryska oppositionen sin representation i det Internationella sekretariatet? Ni måste ha mycket starka skäl för det. Var vänliga att förklara dem. Vi ska uppmärksamt ta del av dem.

I sitt sista brev bad kamrat Lacroix mig att inte åter ta upp frågan om den franska kamraten Molinier, med vilken han har haft den konflikt som nämndes i punkt 1. Jag är helt överens om detta och tror att vi helt kan lämna åt sidan de små episoder av personlig karaktär som saknar principiell eller politisk betydelse.

I sitt brev säger kamrat Lacroix att den internationella konferensen måste lösa de omtvistade frågorna. Det är också helt korrekt. Men den internationella konferensen måste vara beredd på att ta upp en diskussion om de viktigaste politiska och organisatoriska meningsskiljaktigheterna i alla sektioner. Därför vänder jag mig till er, kära kamrater, med detta brev, som jag har skickat kopior av till ledningarna i samtliga nationella sektioner. Jag betvivlar inte att vi med förenade krafter kommer att kunna reda ut alla missförstånd och hitta ett gemensamt språk med er.

Med kommunistiska hälsningar,

L. Trotskij

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Spanien](#)

---

⁴ Detta är en pseudonym för Leo Sedov, Trotskij son.